RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 218.783 van 29 maart 2012
in de zaak A. 204.197/XII-6902.

In zake: Eric WILLEQUET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Joris Deene en Frederick Bruloot
kantoor houdend te 9052 Gent
Bollebergen 2A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE KLUISBERGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlos De Wolf
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld per faxbericht van 28 maart 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 20 maart 2012 van de gemeenteraad van de gemeente Kluisbergen houdende richtlijnen ter bescherming tegen brand- en paniekrisico's in instellingen van tijdelijke aard, en veiligheidsmaatregelen bij het gebruik van occasionele installaties met vloeibaar gemaakte petroleumgassen, aardgas en/of elektriciteit en bij het gebruik van occasionele installaties voorzien van een fotovoltaïsche zonne-energiesysteem, in aanvulling op de tijdelijke politieverordening van 22 december 2011 naar aanleiding van de doortocht van de Ronde van Vlaanderen op 1 april 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 maart 2012, om 15.00 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frederick Bruloot, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Carlos De Wolf, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 22 december 2011 keurt de gemeenteraad van Kluisbergen een politieverordening goed ter gelegenheid van eenmalige of bijkomende commerciële of publicitaire activiteiten op het grondgebied van de gemeente Kluisbergen naar aanleiding van de Ronde van Vlaanderen op 1 april 2012.

Wat de activiteiten in een besloten plaats met openbaar karakter betreft bepaalt artikel 6 dat de burgemeester de activiteiten kan verbieden wanneer niet wordt voldaan aan de afspraken die voorafgaandelijk zijn gemaakt ter gelegenheid van coördinatievergaderingen tussen de verschillende organisatoren van activiteiten onderling en met de verschillende hulpdiensten.

Op grond van dat artikel verbiedt de burgemeester op 22 februari 2012 het evenement aangevraagd door de nv Vieux Mont, omdat het buiten de bereikbaarheid van de hulpdiensten ligt.

Van dat verbod vraagt de nv Vieux Mont bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging, met een vordering die op 8 en 13 maart 2011 ter terechtzitting wordt behandeld. De Raad van State schorst het verbod in zijn tenuitvoerlegging bij arrest nr. 218.498 van 15 maart 2012 omdat de burgemeester, handelend op basis van artikel 6 van de tijdelijke politieverordening van 22 december 2011, slechts bevoegd is om activiteiten te verbieden als niet aan de voorafgaandelijk gemaakte afspraken wordt voldaan, terwijl er geen dergelijke afspraken blijken te zijn gemaakt.

Met de thans bestreden aanvullende politieverordening wordt de burgemeester ook bevoegd gemaakt om "de activiteiten aangevraagd en/of gemeld in toepassing van de tijdelijke politieverordening van 22 december 2011 [te] verbieden, indien met betrekking tot deze activiteiten geen voorafgaande afspraken kunnen worden gemaakt met de aanvrager of de melder, waarbij is voldaan aan de richtlijnen en/of de veiligheidsmaatregelen, zoals opgenomen in artikel 1 van deze [aanvullende] tijdelijke politieverordening en/of de veiligheidsmaatregelen die zijn opgenomen in artikel 2 van deze [aanvullende] tijdelijke politieverordening". Die artikelen 1 en 2 keuren de richtlijnen ter bescherming tegen brand- en paniekrisico's in instellingen van tijdelijke aard goed, respectievelijk de veiligheidsmaatregelen bij het gebruik van occasionele installaties met vloeibaar gemaakte petroleumgassen, aardgas en/of elektriciteit en bij het gebruik van occassionele installaties voorzien van een fotovoltaïsche zonne-energiesysteem.

IV. Ontvankelijkheid

4. Verwerende partij betwist verzoekers belang.

Verzoeker beroept zich op zijn functioneel belang als gemeenteraadslid. Als zodanig is zijn belang beperkt tot het aanvoeren van bepaalde onwettigheden. Of hij die beperking te buiten is gegaan, noopt tot een onderzoek van de middelen.

IV. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

V. Voorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste middel

Standpunt van verzoeker

6. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 21, eerste lid, van het gemeentedecreet, volgens hetwelk de oproeping naar de gemeenteraadszitting ten minste acht dagen vóór de dag van de vergadering aan het raadslid wordt bezorgd, behalve in spoedeisende gevallen. Volgens verzoeker was er geen spoedeisendheid: de in de oproeping en de bestreden beslissing aangevoerde verantwoording mist iedere grondslag, minstens is de spoedeisendheid aan het eigen verzuim van het college van burgemeester en schepenen of van de burgemeester te wijten “om ter zake eerder initiatieven te nemen en één en ander al in een vroeger stadium op de gemeenteraad ter stemming te brengen”.

Beoordeling

7. In verband met de hoogdringendheid van de bestreden beslissing merkt verwerende partij in de nota onder meer op:

> "Echter, n.a.v. de terechtzitting voor uw Raad op 13 maart 2012 bleek dat [de] documenten [bevattende de toegepaste veiligheidsvoorschriften] weliswaar op een veralgemeende wijze aanvaard zijn door de brandweerdiensten in de provincie Oost-Vlaanderen bij het beoordelen van veiligheidsrisico's, doch als dusdanig niet beschikten over een reglementaire basis.
> Bovendien stelde Verwerende Partij n.a.v. de terechtzitting voor de Raad van State vast dat, wanneer met de aanvrager of melder van een evenement, geen afspraken konden worden gemaakt met het oog op het verzekeren van de naleving van voormelde richtlijnen en/of veiligheidsmaatregelen, er geen wettelijke bepaling voorlag voor Verwerende Partij om in het kader van het Besluit van 22 december 2011 doelmatig en effectief op te treden".

Dat de bestreden beslissing daadwerkelijk beoogt lacunes te remediëren die gebleken zijn naar aanleiding van de behandeling van de zaak en het meer vermelde arrest nr. 218.498 die er de uitkomst van is, wordt ook verwoord in de aanhef van de aangevochten verordening, waarin onder meer te lezen staat:

> "Overwegende dat, in het licht van de uitspraak van de Raad van State, deze richtlijnen en veiligheidsmaatregelen bij spoedeisendheid ter goedkeuring worden voorgelegd aan de gemeenteraad, teneinde een rechtsgrond te kunnen verschaffen aan het gebruik van deze richtlijnen en veiligheidsmaatregelen bij de evaluatie van de ingediende aanvragen i.k.v. de Ronde van Vlaanderen en dat, gelet op het feit dat de Ronde van Vlaanderen reeds doorgaat op 01.04.2012, deze goedkeuring bij spoedeisendheid noodzakelijk is".

De behandeling van de bedoelde zaak en het genoemd arrest nr. 218.498 nog maar van de eerste helft van maart 2012 dagtekenend, doet die redengeving op het eerste gezicht niet blijken van een foutieve opvatting en invulling van de notie "spoedeisend geval" in artikel 21, eerste lid, van het gemeentedecreet.

8. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoeker

9. In een tweede middel worden de artikelen 21, tweede lid, en 30, § 1, van het gemeentedecreet geschonden genoemd doordat essentiële stukken onttrokken zijn aan het onderzoek van de gemeenteraadsleden, zodat dezen geen volwaardige invulling konden geven aan hun taak. Namelijk bevatte het ter beschikking gestelde dossier niet het arrest nr. 218.498 van de Raad van State, evenmin als (enige "duiding" bij) de reglementaire bepalingen waarin de richtlijnen en veiligheidsmaatregelen "zijn ingebed", welke reglementaire bepalingen meer bepaald zijn uitgewerkt door "andere hogere overheden […] in omstandige regeling(en) bij en krachtens wet, decreet en/of ordonnantie".Verwerende partij doet er "het zwijgen toe […] wat betreft de precieze aard en herkomst van de 'bestaande' reglementaire bepalingen waaraan het refereert".

Beoordeling

10. Het arrest van de Raad van State mag dan wel op een hiaat hebben gewezen dat de bestreden beslissing wil goedmaken -doordat het aangaf dat het artikel 6 van het tijdelijk politiereglement van 22 december 2012 de burgemeester alleen toelaat de miskenning van afspraken te sanctioneren-, als zodanig is het geen echt motief voor de aanvullende politieverordening van 20 maart 2012, alleen maar de aanleiding ertoe.

In zoverre, voorts, de bestreden verordening richtlijnen ter bescherming tegen brand- en paniekrisico's in instellingen van tijdelijke aard goedkeurt, evenals veiligheidsmaatregelen bij het gebruik van occasionele installaties met vloeibaar gemaakte petroleumgassen, aardgas en/of elektriciteit en

bij het gebruik van occassionele installaties voorzien van een fotovoltaïsche zonne-energiesysteem, blijkt uit de formele motivering van het aangevochten besluit dat het gaat om de zuivere overname van bepalingen die op 16 maart 2012 zijn aangenomen door het beheerscomité van de brandweerzone Vlaamse Ardennen. Nog blijkens de formele motivering betreft het overigens voorschriften die ook al voordien, "in toepassing van de Politieverordening van 22 december 2011 en het Besluit van 18 januari 2012 [van de burgemeester] werden aangewend met het oog op het bepalen van de veiligheidsmaatregelen en het beoordelen van de ingediende aanvragen". Op het eerste gezicht wordt dus wél gewag gemaakt van de herkomst van de goedgekeurde bepalingen en verwijst de verordening niét (uitdrukkelijk) naar regelgeving van hogere overheden.

In de gegeven omstandigheden wordt in de huidige stand van de procedure niet bijgevallen dat er aan verzoeker, in strijd met de in het middel aangevoerde bepalingen, "essentiële" stukken onthouden zouden zijn doordat in het betrokken dossier niet het voormelde arrest van de Raad van State was opgenomen en ook niet (enige duiding bij) de andere, hogere regelgeving waarop de aan te nemen verordenende bepalingen gebaseerd zouden zijn.

11. Het tweede en laatste middel is evenmin ernstig. Hieruit volgt dat alvast niet is voldaan aan de eerste van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Frank Bontinck	**Johan Lust**